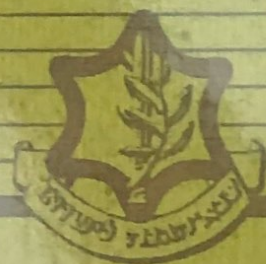

סמל יגאל בראשי
2133548
בן לולו וחיים בראשי
נולד ב- יא' בניסן תשי"ג (17.3.53)
בישראל
התגייס במאי 1971
שרת בגד' גדעון (13)
נפל ב- י' בתשרי תשל"ד (6.10.1973)
בהגנה על מוצב החרמון

בראשי, יגאל

יגאל, בן לולו וחיים, נולד בין י"א בניסן תשי"ג (17.3.1953), הירושלים. הוא למד בבית הספר היסודי "נווה עציון" בשכונת בית-וגן ואחרי שמספחתו עברה להתגורר במרכז ירושלים, סיים את לימודיו בבית הספר היסודי "סוקולוב". יגאל גדל ותונך ברוח המסורת היהודית והאמונה באלוהי ישראל. הוא דבק באמונתו ודקדק בשמירת המצוות. הוא היה שקט ומאופק, סוב לב ומוכן תמיד לסייע בעצה ובמעשה לכל דורס. מטבעו היה עליו ומלא שמחת חיים ונטל חלק במשחקים ובמעשי המשובח של הנערים בני-גילו. הוא היה בעל לב-חם ואוהב, היה אוהב שלום וזרף שלום, שנמנע מכל ריב וחיפש את הפשרת. בני מספחתו אהבוהו וחבריו בקטו את קרבתו בזכות רוחו הטובה והאווירה הנעימה שהסרה סביבו. הוא היה תובב ספורט נלהב, אוהב לחזות במשחקי כדורגל וכדורסל וכן למד ג'ודו וזכה בהגורה "כתומה", שהעידה על הישגיו בענף ספורט זה. התחביב האהוב עליו היה ציור ומלאכת יד. העבודות הרבות שעשה וציוריו הרבים מעטרים את קירות הבית בירושלים, ומעידים על הכישרון הרב שנתפרך בו. לאחר סיומו את לימודיו יצא לעבוד, סייע לפרנסת המשפחה וחסך סכום כסף כי שימש אותו כשיהיה בשירות חסדיך בצה"ל. לפני גיוסו עבד, כשליח, בחברת המוניות "קטר" וזכה להערכת מעסיקיו, בזכות חריצותו וסקירתו. יגאל גייס לצה"ל בתחילת מאי 1971 והוצב לחטיבת "גולני". הוא שירת בגדוד חיד והיה חייל צייתן וממושמע, ראשון למלא כל פקודה ונכון תמיד להתנדב לכל משימה קשה ומסוכנת. הוא היה בעל כוח רצון וכוסר התמדה וחזון תחושת ייעוד והכרה בחשיבות תפקידו. בקרב חבריו נודע כלוחם מעולה וחבר נאמן ומסור. כחייל ותיק סייע לחיילים חדשים להיקלט ולהתאקלם ביחידה. אף על פי שהיה חייל ממושמע נהג לבקר בתריפות אנשים ותופעות, שלדעתו היו ראויים לביקורת. במאי 1972 נפצע באימונים והיה חטש שלא יוכל לחזור לגדודו. יגאל הצליח להתגבר על פצעו, סירב לעבור לתפקיד בעורף ושב ליחידה לשרת כלוחם. כשפרצה מלחמת יום הכיפורים נמנה יגאל עם מגיני מוצב החרמון. כשנחתו במוצב כוחות קומנדו של הסורים, הוא היה הראשון שהגיע אל המקלע הכבד ופתח באש על התוקפים. בקרב שהתחולל נפגע יגאל ונהרג. הוא הובא למנוחת עולמים בבית העלמין בחר הרצל בירושלים, השאיר אחריו הורים ועשרה אחים ואחיות. לאחר נופלו הועלה לדרגת סמל.

במכתב הנחומים למשפחה הסכולה כתב מפקד היחידה: "יגאל ביצע את תפקידו כרובאי במוצב החרמון וכחייל בפלוגה א' של גדוד "גדעון" בחטיבת "גולני", בצורה מוטלמת ומופתית, באומץ לב, במסירות ובנאמנות. הוא היה חייל טוב ואהוד על חבריו ועל מפקדיו. הוא נהרג בנפול מוצב החרמון, תוך כדי גייסו להרוף את האויב הסורי. זכר גבורתו יינן לנצח בדברי ימי עמנו וישמו יהיה תרוט על אדמתה ועל סלעיה של הארץ הזאת לדוד ולדור".

יחי זכרו ברוך.

הקרבות על החרמון

הקרבות על החרמון

6 עד 8 באוקטובר 1973

1 כוח 080800 כוח של 2 צוותים מהסיירת ופלי ב' מוקטנת בפיקוד מג"ד 'הבוקעים' הראשון, יודיק, פותח בטיפוס רגלי

2 צוות קרב עלינבי וחלי' הכולל פלי חי"ד מגד' תגולף ומח' מהסיירת המג"ד סא"ל דובו דרו 2 טנקים ואת חפ"ק ח

3 081000 התקלות בכוח סורי, רבים נפגעים מאש צלפים שחיים. נסיון אינוף נהדף. 090100 נעשה נסיון אינוף נוסף בסיוע ארטילרי

4 מחלקה מ'אירות הגולף' מגיעה אל עורף הסורים כדי לסייע לגדוד 'הבוקעים' הראשון

5 הסורים נסוגים אל מעלה ההר. הכוח הסורי מתמצל לכתות משנה ולא מסוגל לרכז כוח להתקפת נגד

6 הכוח נתקל במחרוזת מוקשים. המג"ד קופץ למנוחה אך נהרג מאש מארב סורי הנפתחת מ-3 כיוונים. זחלמ"ים נפגעים מירי אר.מי.לי ובוערים. 2 הטנקים נפגעים ויוצאים מכלל פעולה. מחלקה סורית גולשת מהמורדות אך נהדמת בקרב פנים אל פנים בטווחים של 3-4 מ'

7 כוח הסיירת שורק את הרבס נתקל בכוח סורי של כ-150 חיילים המנתק אותנו. הכוח מצליח להדוף את הסורים באש נק"ל ורימומים ומסוג לבסוף לעבר הכוח העיקרי אבודותיו 4 הרגים

8 הכוח נסוג תוך כדי חיפוץ ארטילרי

מוצב
כתף החרמון
רכבל
עליון
גבעה 16
רכבל תחתון
עיקול הטנק
גבעה 10
כוח דגלי
כוח מנועי (אירות תלול)
כוח מנועי (אירות תלול)
כוח מנועי (אירות תלול)
מגדל שמש

הקרב בו השתתף ונפל יואל זל

חטיבת גולני ערב מלחמת יום הכיפורים (אוקטובר 1973)
בחדשי החורף ובחודשי הקיץ של שנת 1973 המשיכו חיילי חטיבת גולני בשגרת אימונים ובפעילות מבצעית. באפריל 1973 קיבל המודיעין הישראלי התרעות רבות על היערכות הצבא המצרי למלחמה, שנועדה לפרוץ באמצע מאי 1973. גם הפעם העריכו ראש אמ"ן ועוזריו כי ה"סבירות למלחמה נמוכה". לעומתם העריך ראש המוסד, כי קיים חשש סביר למלחמה. שר הבטחון והרמטכ"ל לא קיבלו את הערכת אמ"ן, והודו להתכוון למלחמה במסגרת "כוננות כחול-לבן". חיילי המערך הסדיר של צה"ל ובכללם לוחמי גולני נכנסו לכוננות והחלו בפעולות שונות לחיזוק כושר הלחימה וההגנה. בחודש אוגוסט 1973 בוטלה "כוננות כחול-לבן", הוחלט לקצר את משך השירות בצה"ל ובוצעו חילופים במטכ"ל ובפיקוד הבכיר. חטיבת גולני החלה בהכנות נמרצות לקראת כנס גדול בפארק הירקון בת"א, בו אמורים היו להשתתף כל יוצאי חטיבת גולני ב-25 שנות קיומה (1948-1973) כחטיבה סדירה ולוחמת. הכנס נקבע לחול המועד סוכות תשל"ד (10.10.73), והסמח"ט סא"ל רובקה אליעז ניצח בחודשים אוגוסט-ספטמבר 1973 על ההכנות לכנס.

היערכות כוחותינו ברמת-הגולן (6 באוקטובר 1973)
לוחמי גדוד "גדעון" לא עמדו לבדם במערכה בגיזרה הצפונית של רמת-הגולן בצהרי שבת ה-6 באוקטובר 1973, משפרצה בהפתעה מוחלטת מלחמת יום הכיפורים. לצידם ב"קו הראשון" בקו המוצבים היו הטנקיסטים של גדוד "סער" של חטיבת השריון "ברק" מפחזרים וצמודים - מחלקת טנקים ליד כל מוצב. מאחוריהם, ב"קו השני" של הגיזרה הצפונית, היו מרוכזים שאר לוחמי החטיבה בריכזים גדודיים ביער מסעדה, ולא הרחק מהם באזור פתחת קונייטרה (חרמונית-נפח) חנו בריכזים גדודיים לוחמי חטיבת השריון 7, בפיקוד אל"מ אביגדור ("יאנוש") בן-גל. בדרך כלל (החל משנת 1972) היתה רמת-הגולן באחריותה של מפקדת מרחב הגולן (חטמ"ר "גולן"); במוצבי ה"קו הסגול" החזיקו כוחות של גדודי חי"ר מילואים, ורק בגלל המתיחות הרבה, ריכוזי הכוחות של הצבא הסורי ומצב הכוננות הגבוהה, הוחלפו גדודי חי"ר מילואים אלו בספטמבר 1973 בגדודי חי"ר סדירים: גדוד "גדעון" של חטיבת גולני בגיזרה הצפונית, וגדוד נח"ל-מוצנח במוצבי

הגיזרה הדרומית. יחד עמם נפרסו בהתאמה גדוד הטנקים "סער" בגיזרה הצפונית, וגדוד הטנקים "סופה" בגיזרה הדרומית. מפקדת חטיבת "ברק", וכמוה גם מפקדות החטמ"ר ומפקדת האוגדה היו במחנות נפח.

העלייה למוצב החרמון

מוצב החרמון

הורדת פצועים

תדריך לפני הקרב

כרטיסי יגאל

בן חיים ולולו נולד בירושלים ב- 23.3.1953. יגאל למד בבי"ס היסודי "נווה עיציון" כביח וגן עד גיל חשע עת עברה המשפחה לגור במרכז ירושלים, הוא המשיך ללמוד בבי"ס "סוקולוב".

בתקופה שהמשפחה גרה בשכונת בית וגן, התקופה בה בילה בכרמים ובמטעים שהקיפו את ביתם הייתה מהיפות בחייו. עד גיל 12 למד יגאל בבי"ס ואז עזב את לימודיו והחל לעבוד. תחילה מכה דברי מחיקה באולמות קולנוע, אולם כאשר בקשהו בני משפחתו להחליף את עבודתו החל לעבוד כשליח בחברת "קשר" - חברה להעברת חבילות ודברי דואר בתוך ירושלים. בתקופה זו חסך יגאל כסף רב ששימש אותו גם בעת שירותו הצבאי.

מפגש היה יגאל בחור שקט שומר מצוות חולמני לפעמים, אולם חוסס ושובב כשהצלקות הרבות ש"עימרו" את חלקי גופו, הם מזכרות נאמנות ממשחקיו. אף שהיה שובב בשאר הילדים הרי כל שעשה היה מתוך מטרה שלא לפגוע באיש, והוא התבלט בשוב הלב שבו. אופיו זה הפכו לאהוב על משפחתו וסביבתו, אהוב על חבריו ומכרייו. ליגאל היה לב חם ואוהב, והוא נמנע מלהתערב במריבות של אחרים ובדברים לא לו.

יגאל קרא והתרשם ממעשיהם של אנשי הצנחנים (יחידה 101) ואין פלא, אפוא, שכאשר הגיע מועד גיוסו רצה להתנדב ליחידת הצנחנים. כושרו עמד לו במבדקי הכניסה ליחידת הצנחנים, אולם מגבלות של שברים ישנים מנעו זאת ממנו.

יגאל עסק הרבה בספורט: הוא אהב את הכדורגל והכדורסל וכאהוד ירושלמי היה צופה כל שבוע במשחק. בתקופת עבודתו החל ללמוד ג'ודו והספיק להשתתף בתחרויות בהן הגיע לשלב הסופי של קבלת החגורה הכתומה.

דומה שליגאל היה תמיד "מזל" של פציעות ושברים. מרם גיוסו הוא שבר את רגלו וכך נאלצו לדחות לו את תאריך הגיוס. מספר על כך אחיו אליהו "הוא בכה כילד כיוון שכה רצה להתגייס". ואולם בכך לא תמה פרשת השברים. באימון חורף בבקעה שבר יגאל רגל ובאימון קיץ שנה לאחר-מכן הוא נפגע מחל"ם בתרגיל בכנרת והיו לו שברים באגן. ניתן היה לתאר שפגיעות אלו ימנעו ממנו לשוב לגדוד אמנם רצונו העז להישאר בגולני עזר לו להתגבר על כך והוא חזר ליחידה, עם כושר מלא ורצון עז לסיים את שירותו ככל חייל אחר. מספרת על כך אחותו חנה תמיד אזכור את דבריו מאותה תקופה: "אם אוריד את הפרופיל אתגייש ללכת ברחוב".

בתקופת החלמתו מפציעתו הרבה יגאל לעסוק בתחביבו האהוב עליו ציור ומלאכת יד, עבודות היד הנאות שלו וציוריו הרבים מפארים את קירות ביתו.

היה לו כוח רצון בלתי רגיל והוא השתדל לעשות כל דבר שנדרש ממנו. "באימון הקיץ האחרון סחב משאות כבדים למרחקים ארוכים כשהוא מתעלם מפציעתו ורגישותו" כותב גיא.

במחלקה הוא היה ידוע כצייתן וממושמע, כדרך החיילים הרבה אמנם "לקמר" אך למעשה לא הייתה אצלו בעיה של סידוב פקודה, והוא היה ראשון למלא את כל הוראה. כחייל וותיק, ידע את מקומו במחלקה, והיה עוזר לחברה הצעירים בכל דבר. בגין היחסו האהוב, מקובל וממושמע, מינהו מפקדו לתפקיד חניך תורן אותו מילא יגאל על הצד הטוב ביותר. יגאל עמד בפני סיום שירותו בצה"ל ותכניתו הייתה להמשיך לעבוד בשירות במחוני גם לאחר השחרור.

ב-6.10.1973 היה יגאל במוצב החרמון. בשעה שכוחות הקומנדו הסוריים נחתו מסביב למוצב בהליקופטרים רץ יגאל למא"ג והחל להפעילו. הוא לא הספיק לירות בו זמן ממושך כיוון שכדור שנורה לעברו פגע בו והרגו. יגאל היה מראשוני הנפגעים של המוצב ושל הגדוד כולו.

בן 20 היה במותו.

החברים מספרים...

את קולו התימרד גמדי יכולתי לזהות מבין אלפי קולות. את יגאל הכרתי ארבע שנים ביום הראשון בבואי לפלוגה. עדיין זוכר אני כשהתגננו ארבע שנים. כשכל אחד מהטירונים הגיע אל הקיטבז ומתחיל לתרום פתאום שמעתי קול עבה ממוספס "אהלן טירונים. כדוך בואכם לפלוגה". הפנתי מבטי וראיתי אותו מתחיל להתקרב אלינו "יהיה לכם על הכיפאק, קיץ גולף, קיץ גולף, אבל שטומט-אלו תן ווומט". הדגיףו אתי בדרכו אל ואחריי אלו "אפשר לשוב שאתה מהגורד מחר"ו "לאו" השיב "אבל אני עבדתי אגד (הכוונה לאתנו) נשאלתי עור ארבעה, אך נשאלתי עור גמישה צפה הכדף". "צה הכדף" שאלתי בפליאה. "גשתי שבאתם אלה מבין חותיקים". אמרשם היה יגאל האיל הראשון שהכרתי בפלוגה אלה הצטרפתי.

יצאתי לקורס מ"כים. לאחר תקופה של שלושה חודשים ובסיום הקורס גברתי לאתה פלוגה והוצבתי במחלקת של יגאל. היה צה כעצמה. מידי פעם הצדתי או לזכא אתו אסירוס ואחריי אדעם, שהוא גייל מופלג, אמרת המאחרות על דברים שלא מצאו הן בעיניו. גמדי מלא את הפקידיו כדוכאי על הצד הטוב ביותר.

יגאל ואני התווכחנו מידי פעם על נשאים שונים. אך כדים גמדי חיינו. היה עילי לשמור על מרחק מסוים ביני ובין כגור הפקידו בכיתה אך לא עשיתי זכא כי טוב היה לי להיות בכדו ונתתי מאבדלת זלו.

ויקטור שופר

"כדאשי" כד פשוט קראנו לו. והכנו אותו כולנו. את גאלי איבדו ואגד רצונו אעצרו אכא אגד. כדאשי היה עילי אהכ אצבוק ובחמדי "קטרי". וקטור של כדאשי יצא שם דבר כיוון שהיה מצטיין אוד אגד כה הכרתי. אולם כשצריך אעצרו. גמדי היה הראשון גמדי הטוב ביותר.

הוא היה גייל משהו ומקצועי מאודי. כשהיינו גמדי כערכ את המוקשים כדוך הגישה אמוצב. היה מופלג או מקום שולט ומובן. ומאבטל אתי. כלי שאלות וכלי הסברים. כשהיינו גמישים אמוצב אדש אפעמים היה נשום. ולאחר כידועים נאמר לי שהוא כמצפית הייתי עולה אלו ורואה אותו יושב שם ודפיס כידו והוא משני לוואד כעל פה אג הצפרים וסדר הכמות של האוב. כששאלתי מידע עשה זכא אמרת שלא ביקשתי אעשה זכא הוא ענה לי: "מה אני גייל שלו"? אני רוצה אדעם איפה אני נמצא. מה עומד ארשתי כדי שאם גס מוליה יפגשו מפקדים אוב אעצרו אהצלו אג המצב".

יום אגד זכא גייל מרישל כשמירה. הוא נמשש אלה ואחריי "אל געשה או כום". ורק הן או זעבוס ככה. שיכין מה צה שמירה. כמה שהיא ערך גשוב ומקודש. הבכרתי סומכים עילו ושנים כסקט והוא מצביל כשמירה" והספירי. "הוא עור לא מבין הוא עור אד. לא היה עור כגפלה ולא מבין מה זכא שמירה" והוא מסייג "לא גשוב שאני מלשן אני עשה זכא אמענו כולנו ואני לא עשה זכא כדי אהדווה משהו".

כדאשי היה גייל מספר ו' במחלקה. הנה גוק קבוע שהכא נשמדו. הוא לא גיכה רק שהאגרים יעשו הוא אהכ אעכוד. יום אגד אמרתי או שידאג אוקיו כה כלי תפק שמוצב אמסדר. הבכרתי הו עיפיק שמירה. כדאשי לא אמר מילה. ישב וניקה אגד כה כלי תפק. ועמד במסדר מולכך משמן. אך במצב רח עילי.

קראתי לו "גלי" כד כפשוט גמדי אמר. מפנין מה יביד אגך האמיתי על האג הדגש שהוספת אוי" ופניתי לו "כדוראי יגלה ככד". אהכנו לשמ אצבוק על כה מיני נשאים. שמענו על ידושים עירו של יגאל על ופייה מיהה כעכוד האגרון אפני שנפרדנו שמענו. ואני סיפרתי לו על גוכנותי אעגיד. על האמורים. יגאל אמר לי. שהוא כעכוד כמה שנים ולא אמר מקצוע. אולם עס שהרובו המתקרב. הוא מבקש לוואד מקצוע כמיין האפרימיים ורצה אכדו מתן אפשימותו במסגרת הצבא.

כשנפרדנו היחסנו כגובלת. הכטאלי יגאל שאכדו אכדו ונתכבג איש עס רעהו. אצברתי לא אוב אקיים זכא

ויסיון

מכתב שנכתב ע"י אחותו של יואל דל

4.9.95

①

בס"ב

אמתי היקר יגאל שלי
 אני מלמדת שצאן ככה רבה ללא נתיבות
 אודותי: לפני ג'א' היה לי מספיק זמן
 לשבת ולכתוב, ואיתך הסכימה. אין
 לי צהר למיזבת אימך ללא תמונה וללא
 פכית קטן. אלה יג' לי ~~אודות~~ אודות
 שבואים. אשר נאצו בימלאות 28 ימים
 שבוצעה הארה שקיבלתי אודות נפילתך
 הקרה. ואני קרה ומצפה לכן כדי גארת
 תבוא לברית כמו גארתה כאשר
 ראית את בני יצחק חי ליהודים לחיים
 ארוקים וכעתה ג'א' הוצעו לך עם כק שפוא
 נאצו, אלה אלוני ג'א' איברק גארת תבוא
 לברית והלכא ללא שיחור איתך צר לי
אמתי היקר כי שנה ~~אחרת~~ וחצי
 אחרי כק אני יצאתי את שני האודות
 התאומים גיחיו ויהודו לחיים ארוקים.
 הם נאצו מוצג אוקרי היבצה הצוראה
 גארתה שנה האחרונה יום הכיפור.
 אלכן שמו של הריאזון ג'א' הוא עם שמך
אמתי היקר גארת האתנה שנתן לי האם הטובה

4.9.95

(2)

בס"ט

ולמאן שלם התאווה השני בוצה ה'י גם עם עם למ
אני שלם בכיתו אהכיר כי הוא ניפטר
 בעצמו תנווק הן שנה ~~בבוא~~ ושנה איזר כק
 אני יואצתי, ואכן עכשיו יש לי את שני
 השמות עם האחים שלי. שיפיו לי הריאיים
 ויאריוכו ימים ויזכו אפואים הרבה
 יאביים. אמן. ועכשיו אני כיצ ~~א~~
 ביתפנתי ואני חושבת כל הצמן עליך
אחי היקר אני לשאתה היתה בא אהקר
 אזלי ואני אהדתה אז ואם עכשיו את
 שני הצותי היפות טירנית, ואורה היקרות
 שיחיו. ואת יזרם ה'י שיחיה רק פעם אחת
 כאיתה כשפוא היה הן $\frac{1}{2}$ שנה, ואכן
 עדי היום אני כואבת עם שאתה אמתה לי
 אין דבר בהרית ההמה אני אהיה אלה...
 אוי לי, צר לי אותה אלא הופעתה ורק
 החסוני אותה היתה אהקר אותי בבית
 החושים ~~ובבמה~~ והבאתה לי כר שושנים
אצואת. וכעבו חודש נואצו ~~ה~~ התאווים
 היקרים שלי שיחיו ויהיו הריאיים ואני
 פוצצתי אמצוא תמונה שלם האיגפוק

4.9.95

(3)

בס"ב

דורינו היקר צ"ל שבינתיים ניפתרו
 איצ"ר וכאן ע"ל האובדן היקר של הם
 אתה אמי היקר ובנוסף בנו היקר ע"ל
אמינו היקר יהודה שיבדל כחיים ארוכים
 ולבנים שם נקרא ע"ל שמך נפ"ל אחיו
 הבית לכם הקוה הישית ונפ"ל
 ובוא רק בן 5 שנים צ"ל. אכן הורינו ע"ל
ניפתרו צ"ל והורינו איתנו כבדנו אחיו
ואחותי היקרים ע"ל ובינתיים כולם נישאו
 והיום יש עוד שני ישאל הי"ל אחיו נחשון
 שיהיה ברא אחותי חנה שתיהיה בריא.
 ולב אני מבקשת את הסע"ת לע"ל כונתי
ואני כ"ל שנה עוד לצומות ע"ל כדי
להיתחב עם ציכר אמי היקר ואני מקוה
לשכ"ל אני אתחיל לכתוב יותר, וב"כ
שנה אני אמלא את הספר שנימצא המוצא
בצומת ע"ל לציכר פיקר. א יתן ויסמי
פדאים והפ"ל. אמן. מבקשת אני, אחי
היקר. אתה קדוש כי נפ"ל ע"ל היבני
ה"ל אלא תתפ"ל ע"ל הצ"ל ע"ל כ"ל
האחים והאחיות ואם ע"ל הצ"ל היקרים

4.9.95

כי זמתי שהם נולדו לשאלו אונתי
 ככל פרופאיום והאנשים איך תיקראו להם
 כי היתה למחה ג'ואה בהדסה כשפס נולדו
 תאומים זה היה ז'הר נופלאו כי אז
 לא יצאו שיש לי תאומים כי לא היה
 אולטראסאונד כעמו הינם שינדעיים
 מה יש בן אובת ואם כמה. ולכן היה
 שמח בבית המולדים הדסה עין כרם שפס
 נולדו ושאלו איך אקרא להם. ואז
 עם בכיתי ואם למחתי, ואמרתני
 שהריאשון שנולד יקרא עם שיהק יאאלהי
 והוא יאלה את עם ישראל מצרותיו והשני
 אפילו לא היראשתי שיש לי עוד צירים
 וכאבים כי למחתי ואם בכיתי ואמרתני
 הנה אחי יאאלה ז'ם בא ~~אלה~~ אלא
 ואז פיתחם נולד עם השני כעבור 10 דקות
 והיתארתני ליקראו לו עם שם האח האחר שלא
 היקרתי וקראו לו צ'וז, והנה יש לי ג'ואל ה'י
 ואם צ'וז ה'י המלך ואני מקוה שהם יהיו
ג'ואל ומלך ישראל. ולכן אני מהקשת
אחתי הקצוב אנא תתפאע ו בקש להם חיים

4.9.95

(5)

חס"ד

טובים וזיתים שמו מילאיות לבי
למען כע עם ישראל ולמען ילדיי ובעלי
ולמען כע צאקו ואוקיותי ולמען
יעצבם ולמען כע נוילי צבא. השנה.
לירכאל. שיפסקו כע המילחמות
וכע ההרג שיש בצרכים האויר, בימים
ובהבשה, מי יתן ואצכה ליראות את
בנותי ובני נישאים ושאצכה לירכבום
כהי: ומי יתן וה' יתן לי רק קיח וברשות
שלאמשיק טבאו אל המקום הזה ולפיתוח עם
צירק וצירק גע כע הנופלים בכל מערכות
העם והאזינה, ומי יתן ותפילתי, ותפילתך
ותפילתי כע העם, וכע הנופלים, ישמחו
לשורם גע כע עם ישראל והניו בארץ
והניכר. יהי צפרק וצירק גע כע
נרופלים ברוק. והיצבותכם יעצו יצבו
לרניים טובים, לטאלה ולימאק, -מן בן
יהי. איני כותבת הי"ב כי איני הי"ב עוצ
מילחמות והראים לא לעם ישנה ולאו
לאלא אקד צי להרג ולפמים רוצים לטור
ושמור גע אלקים וכן יהיא לטום אמן.

בי"ד ש"י עקבצ'ר פקודת כושת זכורה. בשבת כצבר"י, צבר"י ז"ל בציפורים 23.10.61.
 הח"ד העניינים להתפלל, כשכחוד סוכה במעירות הכפך ובמחול מטרול שג מחז' השען.
 הגוף השען היזר חזק ממערק הכלימה בקו הראשון של רמת האזר, ויחידותו התמקמו
 ממוצב הרמון בצפון עג מוצב 110 בדרום. במעבר משלכ הכלימה לשלכ התק"פ
 כגש הגוף מאחזים בתל-שאנס, שבמזרח המוכלעת, ורחפיק בגש עג תיש בקרבות
 משק גמן שזות בקו החגש ספג הגוף הנחת ארטילריה מי"ד ז"ל ביזמו ורגל התקפות
 ח"י ושריון סוריות, כשגוא מאכה כחך ככ צג מטובי לחמ"ו. התמונת הצעירות
 ורסיפורים החמים- אין בגש כבי' לנחם גורים שכולים וחכרים המומים. אולם אט ח"י"ים
 צרע"ה את מעש' הכורתם ולחנק צפ"רם גורות רבים של מפקדים ולוחמים. שומא על"ט
 צבאיר, וזו כמעט, את גמותם ופועלים של העפצים, שהכירו לט את המשק הדרק
 ונמו...

חיפה
כ"ג תשרי תשנ"ו
17 באוקטובר 1995

הנדון: דרור ויגאל בחייהם ובמותם.

א"נ/ג"נ

ב-12.10.95 נפל סגן דרור בראשי סמ"פ בחטיבת גולני, בן מבשרת-ירושלים בקרב בדרום לבנון. בהספדים נאמר עליו שהיה אדם, חבר, מפקד ולוחם, כי אחרת אי אפשר לתפקד בגאווה, במסירות ובנחישות ב"קו האש".

נפילתו הזכירה לי לוחם, חייל רובאי מ"גולני" בשם סמל יגאל בראשי, אותו שם משפחה, בן לאחת משכונות ירושלים, אך ספק אם יש קירבת משפחה. כשפרצה מלחמת יוהכ"פ ב-6.10.73 שירת יגאל בראשי כלוחם במוצב החרמון. כשהחלו הסורים לעלות על המוצב החלה מחלקתו להתארגן להגנה ובשלב ההכנה נותר מקלע המא"ג מיותר על שולחן טניס השולחן. כשהמ"מ סגן חגי פונק ז"ל שאל פעמים מספר מי לוקח את המא"ג? איש לא ענה, לבסוף יגאל בראשי שהיה מיקלעוניסט לקח את המא"ג, כך סביב צווארו את אשפת הכורים העמוסה כשם שיהודי מתעטף בטליתו, עלה להשיב מלחמה ונפל בקרב....אולי ראשון הנופלים במוצב החרמון!

יגאל בראשי ז"ל היה חייל פשוט ואדם תמים, מאוד מחוספס שלא ידע חוכמות.

השתכר 40 לירות לחודש הוציא 10 ואת השאר העביר הביתה...כשקראו לו הלך (תרתני משמע).

יש מן המשותף הן ביגאל והן בדרור בגידולם, בעיצובם, בחינוכם בחייהם ובמותם. תמימי הדרך אשר נקטפו באיבם, יהי זכרם ברוך.

בכבוד רב
עמוס לוינגר
שד' אבא חושי 10
חיפה 34786
טל' 04-8253254

חיפה
ג' בשבט תשס"ב
16 בינואר 2002

לכי

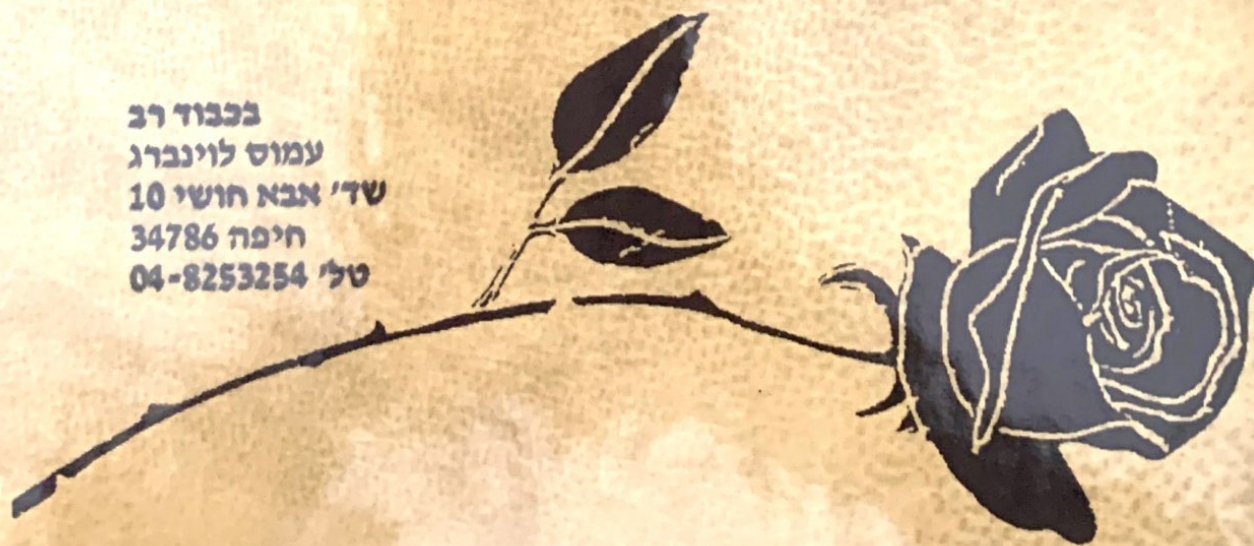
הנדון: יואלה חן - יגאל בראשי — בחייהם ובמותם.

א"נ/ג"נ

נדהמתי לשמוע במהדורת בחצי היום שהנירצחת הגבי יואלה חן, תושבת פסגת זאב, הייתה אחותו של סמל יגאל בראשי, לוחם גולני, אולי ראשון הנפלים במוצב החרמון, בפרוץ מלחמת יום הכיפורים, " בתשרי תשל"ד — 6 באוקטובר 1973.

רצ"ב קווים מועטים לדמותו של יגאל בראשי ז"ל אותם כתבתי בתוקף נסיבות עצובות משנת 1995. בינואר 2002 הנסיבות עצובות שבעתיים. משפחה אחת, שני קורבנות, אח ואחות. כ"ח שנה - כימים אחדים. יהי זכרם ברוך.

בכבוד רב
עמוס לוינברג
שד' אבא חושי 10
חיפה 34786
טל' 04-8253254

ליבאל

שאל!

אני כותבת את הנסיון והתאריך היום הוא 27.7.93

אני כותבת את האני ואיך יבואו לממשק זכרתי ואחרי

היה. שאלו אני שולחתי

לדעתי היה הייתי המצאן באלה הנצח גילתי וזאתי את

סבב. ספר אתי המוות, ההתחלה זה היה קשה בכלל

המקום הוא מקום קשה יותר בן אדם יש את

רקם אישי מיוחדת - המקום המיוחד אבל זה היה

הוא יצא קשה.

המחשבה חשבתי שאני יצא לפרט בחולי ואולי רובן של

המחשבה, אני זה יובע את הכרת אתו משל / כי

נשארתי נסכרת הוא היה בן ~~תש~~ תופשיים.

בשבת אחרי שפירתי מילאתי התחלתי הייתי אל משה

וילדתי אל איציק ואל שאם בשבועתי זאיציק וספרתי זו

שבועתי את האלום שלק הוא הפכו זי גם בן אלום

אבל זה היי אלום אתו זה היה האלום הילי

שלק, היה כזה אתו בן רצונות לצייתי על חילום על

זב! על ההסתברות, היה כזה מתקיים שלק ומתקיים מתקיים

שלק מתקיים שאני כמה יפה וזאתי טוב הייתי כמה

הייתי אלפי ופחה אתה חסר. הם כתבו ואני באמה

של מני שבת נכחו וזו על אנן וכמותה הייתי

היאמתי. יש גם מספר שאמר: כלפי מספרים אחרי

המות כמה חמוץ וזאתי את הייתי אתו לא

אמרים את זה את אפני דמיון?

ויש עץ משמו יגאל שאני רוליו אוקד'ים אק
 צי מיני פטו לחמתי וניו מקדש אק בעיקר
 אק אט החי החי, עגא אומה: אכנס בינה ואלו אנה אחוה!!

החי' שלי

חי' שלי

אק בקרב נחמתי
 נאנה מלובק אקיל
 ורנה צמא זאנו
 ורנה רק אצאר אנה
 אנה אקונוס רנה

חי' שלי

בשנחמתי אא חלמה
 רק רצית ויבתי אקוור
 בשנחמתי
 ונהי חבבק מן החממה
 צוק אצרה
 אנה רצת בתוק הול
 בין הכנורים והחממה

אצור

שנוא אא יסו
 שבינו אנה
 ויבתי תצור

חי' יקר שלי

בשלובק קיוו נחמתי
 עא מה תלבת ררר
 עא מה אבט יכא חלמה
 כרעיס וקרים בחיים ררר

אא יבתי

מן הסתם עמ אא אפע
 כי החי' שלי

אח חקרו החי' ויבתי

ורנו! - נשאר שם !!

אני באורח שבת אחרו את הדברים לפני המוות
ואם זה את העם שאחרו אחרי זה והתפללו זה
שהיה גיבור מופת.

אולי זה יאבי ואולי זה אפילו מאמץ זכרים את
את ויפתה הפי נ זקנה אלתי אפול אל
ויקרא אלתי אפול פבר אתה אני והפך שאלתי
זה קצת קצת מנחם קשה אבל מנחם.
הייתי חולה יגאל אקדוש את לשוני שיני ותניחו
בתם ואפרי הרב זה די מנחם:

"אני מאמין" כן כותב יוני. "שהמים בעיקרם אינם אפול
השלות והמים בו אפול של אפול - אלא היתן שנתנו
יוצקים זמרים. הכיאי היותר חזק של הקיום, איננו זריחת
הימן אפול היין של אפול, אלא אפול החתומה שהטל מטביע
על המבנים אתה מכת אישיותי ומשני - ואפול החתומה שהטל
מטביע בו פבר, רגשותי אפול חזקים היותר זקנים של
עילוי החיים.

יש מי שיתנו או חיים ארוכים ומאובן הימים הפי כחשק אפול
חי. ויש מי שחי חיים קצרים ומלאים, אפול ואפול חיים ותניק
אזמנים אפול בעליות היותר צחוקת של חיינו - אפול חיים
פאר אפול.

אחייק, אפול, אפול, אפול...

אם יש בכלל נחמה אחיים שנגעו בקול 30-

זו הנחמה "

(אחייק היבסד זינוק היני) קנינו 15)

נפלו במוצב החרמון

אורי אבי
אחילאי יצחק
אלבו אברהם
אליעזר(סיילס)תמיד

ביטון דוד
בן-גרא אהוד
בראשי יגאל
ברמי ברנד
זילברמן שלום
זכס דים
זפר און
טל אמיר
יעקב טוביה
לחיה מרדכי
לוי עוז
לינצנברג אלון
סרדיה משה
פונק תגי
סדמה שמעון
קלינוט שלמה
שבילי דניאל
שלום יצחק
שניאור אפרים

יזכור

עם ישראל את בניו זבנותיו
חיילי צבא ההגנה לישראל
הנאמנים והאמיצים אשר חרפו
נפשם
במלחמות ישראל:

יזכור ישראל ויתברך בזרעו ויאבל
על יזי
העלזמים וחמדת הגבורה וקדושת
הרצון ומסירות הנפש אשר נספו
במערכות הכבוד:

יהי גיבורי הדרור והניצחון
חתומים
בלב ישראל לדרור ודרור.

